

[Bjarne Laustsen]

indsatsen. På finansloven er der allerede afsat midler til dette formål. Forslaget får derfor heller ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for amter og kommuner. Der vil dog være behov for, at der udvikles et testprogram for eftersyn af sprøjteudstyr, samt at Plantedirektoratets kontrollører får uddannelse heri.

Socialdemokratiet vil under udvalgsarbejdet søge afklaret, om loven skal omfatte flere end dem, der allerede er nævnt i § 1, eller om loven også bør omfatte alle erhvervsmæssige brugere af sprøjtemidler/plantebeskyttelsesmidler.

Ligeledes vil vi undersøge muligheden for, at journalformen kan blive så enkel som muligt, og om de jordbrugere, der allerede i dag registrerer deres forbrug, f.eks. i et markstyringssystem, kan overføre disse oplysninger til sprøjtejournalen.

Socialdemokratiet medvirker gerne til en positiv gennemførelse af lovforslaget.

Rønholdt (KF):

Det Konservative Folkeparti tilsluttede sig beretningen fra Bæredygtighedsudvalget af 17. december 1991 om begrænsning af forbruget af bekæmpelsesmidler i jordbruget, ligesom vi tilsluttede os den af KV-regeringen fremlagte handlingsplan for en bæredygtig udvikling i landbruget. Det drejer sig om krav til landmænd om at føre journal over anvendte planteværnsmidler, og det drejer sig om eftersyn af det udstyr, der anvendes til udbringning af planteværnsmidler.

Jeg noterer mig, at der i bemærkningerne til lovforslaget henvises til allerede indvundne erfaringer fra landmænd, der er tilsluttet eksisterende markstyringssystemer. Jeg kan ikke kraftigt nok henstille til regeringen og her landbrugsministeren at leve op til sit tilsagn om forenkling af administrationen og kravet til mindre bureaukrati. Landbrugsministeren har allerede givet tilsagn om en mere smidig administration af EF-landbrugsreformen; måtte dette tilsagn også gælde gødningsregnskaber og journal over brug af planteværnsmidler. I så fald har Det Konservative Folkeparti ingen problemer med dette lovforslag.

Mejdahl (V):

Det foreliggende lovforslag er jo en opfølgning af Bæredygtighedsudvalgets beretning fra 17. december 1991. Derfor har Venstre også del i det, og det løber vi ikke fra.

Men jeg vil ikke undlade at bede landbrugsministeren om at være meget opmærksom ved udarbejdelse af de praktiske vejledninger. Det er vigtigt, at reglerne er så enkle som overhovedet muligt. Det, det drejer sig om, er, at vi motiverer alle dem, som bruger beskyttelsesmidler i jordbruget, til at dosere rigtigt og bruge materiel, som er i bedste orden. Motivation er bedre end at fare frem med bål og brand, og det passer i øvrigt også bedre til den danske bondementalitet. Kunne vi finde melodien sammen med jordbruget, var det nok et forsøg værd.

Venstre kan med disse bemærkninger støtte lovforslaget.

Birthe Hansen (SF):

Vi er i SF helt på det rene med forslaget formål, nemlig en synliggørelse og derigennem et håb om, at større fokusering på forbruget af plantebeskyttelsesmidler hos den enkelte så også er medvirkende til, at man er mere opmærksom på den korrekte anvendelse og måske mere opmærksom på at få indført nogle begrænsninger i forbruget. Alt i alt en ønskværdig bestræbelse i forhold til handlingsplanen for bæredygtig udvikling.

Også ønsket om tilsyn med udstyret til udbringningen hænger sammen hermed, nemlig et ønske om at få en bæredygtig udvikling også i fremtiden. At man ønsker tilsynet henlagt til Plantedirektoratet, skønner vi da også er rimeligt, for de varetager i forvejen adskillige andre tilsyn, og pengene til den øgede tilsynsindsats er tilsyneladende, så vidt vi kan se af bemærkningerne, også til stede.

I SF har vi derfor ingen problemer med at give vores tilslutning til forslaget.

Niels Højland (FP):

Der har i længere tid været en debat om dette lovforslag, og holdningerne til det har været lidt forskellige. Men Fremskridtspartiets holdning er, at de plantebeskyttelsesmidler, som i dag findes på det danske marked, for det første er afprøvet på alle tænkelige måder og for det andet er godkendt af myndighederne til brug på markerne. Ingen landmand har et overforbrug af plantebeskyttelsesmidler, for ikke alene er prisen for plantebeskyttelsesmidler stor, men økonomien i landbruget er også sådan, at der spares mest muligt. Endvidere rådfører alle